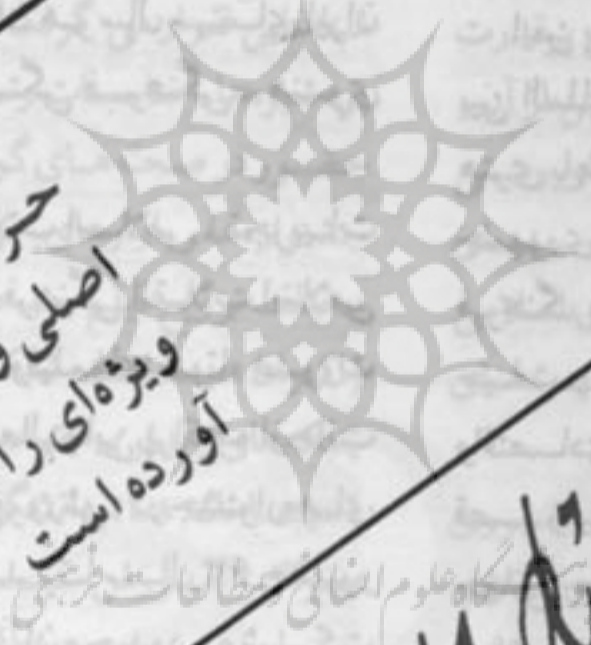


THE SCOUT

حسن‌وری بین‌المللی سینمای نوین ایران



در مجموع ۶ در سال ۶۸ سینمای
حرفه‌ای ایران با کسب ۸ جایزه
اصلی و ۶ جایزه جنبی، جایگاه
ویژه‌ای را در سطح جهانی بدست
آورده است



Where is the Friend's Home?

THE CYCLIST
(Bicycleran)

در صحنه‌های بین‌المللی، عملاً این حرکت به صورت گسترده و مداوم نتوانست معرف سینمای ایران به عنوان سینمایی معتبر و واجد ارزشهای فرهنگی و هنری در سطح جهان باشد و با وجود همه این کوششها، سینمای ایران در سطح جهانی به عنوان سینمایی ابتدایی که هر از گاهی جرقه‌ای از آن به صحنه‌های بین‌المللی راه می‌یابد، معرفی شده بود.

THE CITY OF THE MICE

فرهنگی و هنری از این اقدامات را فراهم ساخت.

پس از مطالعات، برنامه‌ریزیها و اقداماتی که از سال ۶۲ توسط معاونت سینمایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در چند مرحله صورت گرفت. در مرحله اول راه‌اندازی سینما و در مرحله بعد رشد و گسترش و ارتقاء کیفی سینما. سینمای ایران در مسیری تازه قرار گرفت. پس از وصول به اولین تجربیات سینمایی موفق در حوزه سینمای حرفه‌ای (فیلم بلند داستانی) اقدام برای حضور در صحنه‌های بین‌المللی آغاز شد.

این بار برای حضور در صحنه‌های بین‌المللی علاوه بر ایجاد ارتباط فرهنگی-هنری با مخاطبان در مقیاسی جهانی، و معرفی جمهوری اسلامی به عنوان کشوری دارای تفکر، فرهنگ و هنر پویا و بالنده و هم‌چنین نمایش حیات، اقتدار و انسجام فرهنگی، سیاسی و اقتصادی نظام نویناد جمهوری اسلامی، به قصد زمینه‌سازی برای دستیابی به موقعیتی جهانی جهت انتقال مستمر و مداوم تفکر انقلاب اسلامی نیز برنامه‌ریزی شده بود.

به موازات تلاش در سینمای ایران برای دور شدن از هویت فرهنگی و هنری گذشته که مصداق وابستگی فرهنگی بود، تجربیات گسترده‌ای در جهت احراز هویت فرهنگی و هنری مستقل و ملهم از جریان فرهنگی انقلاب اسلامی نیز صورت می‌گرفت. زمینه‌سازی و هموار نمودن راه برای حضور مداوم در موقعیتهای بین‌المللی، به عنوان تقویت‌کننده این جهت‌گیری فرهنگی-هنری در سینمای ایران از دیگر تجربیاتی بود که همزمان انجام می‌شد. با توجه به اینکه جمهوری اسلامی در طول سالهای بعد از

تنها اثر توجه رژیم گذشته به صحنه‌های بین‌المللی این بود که هر سال بر رونق جشنواره تهران به عنوان یک جشنواره بین‌المللی بیفزاید، در حالی که به موازات آن هر سال سینمای ایران بیشتر دچار ورشکستگی فرهنگی، هنری و اقتصادی می‌شد.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی، تجربیات موفق متناسب با جریان فرهنگی انقلاب اسلامی در حوزه سینمای مستند و فیلمهای کوتاه صورت گرفت. این فیلمها در فعالیتهایی پراکنده از جانب «صداوسیما» و «کانون پرورش» در جشنواره‌های بین‌المللی عرضه شد. تا سال ۶۳ حضور بین‌المللی سینمای ایران محدود به شرکت همین فیلمها در جشنواره‌های بین‌المللی فیلمهای کوتاه، مستند داستانی و نقاشی متحرک می‌شد. البته در این مدت سینمای ایران توانست جوایز معتبری نیز کسب نماید که متأسفانه به دلیل شدت بحرانهای سیاسی، رسانه‌های گروهی فعالیت مناسب برای انعکاس و معرفی این موفقیتها نکردند.

عدم وجود برنامه‌ریزی منسجم و مداوم نبودن حضور در صحنه‌های بین‌المللی که بیشتر ناشی از کم‌توجهی و برخورد غیر مسئولانه مراجع ذی‌ربط بود عملاً امکان بهره‌برداری سیاسی،

کیفیت و تاثیر غیر قابل انکار
فیلمهای ایرانی - با توجه به
تصوری که از کشور ما برای
خویش ساخته اند - برای سینمای
ایران فرصتهایی را فراهم
می سازد که باید حداکثر استفاده
را از آن برد

شناسایی قرار می گرفت. برای این منظور لازم بود شیوه ها، مناسبات و سنتهای موجود در زمینه حضور در صحنه های گوناگون جهانی اعم از جشنواره ها، بازارهای جهانی فیلم، شبکه های مختلف توزیع فیلم و صحنه های تجاری نمایشی (اکران سینماها، شبکه های تلویزیونی، شبکه های ویدئو)، صحنه های نمایش فرهنگی (سینما تک ها، دانشگاهها، هفته های فیلم، مراکز آموزش سینمایی و...)، تبلیغات سینمایی و... مورد مطالعه و تحقیق قرار گیرد. در عین حال لازم بود افرادی در این زمینه به مناسبت های گوناگون در روند مطالعه، تحقیق و تجربه، خبرگی لازم را جهت انجام این فعالیت پیچیده و گسترده کسب نمایند و همچنین به عنوان نمایندگان سینمای جمهوری اسلامی به دست اندرکاران این فعالیت در سطح جهانی معرفی شوند.

اولین نتایج مطالعات و تجربیات انجام شده مؤید این نکته بود که در اولین قدم، بهترین شیوه ممکن برای حصول مقصود، بهره بردن از همان شیوه های معمول و مرسوم در صحنه

پروزی انقلاب اسلامی از يك سو کانون توجه جهانی از نظر سیاسی و فرهنگی بود و از سوی دیگر آماج شدیدترین دشمنیها، سانسورها و حملات سیاسی، فرهنگی و تبلیغاتی قرار گرفته بود، حضور سینمای ایران در صحنه های بین المللی همواره با موانع بی شمار مواجه می شد؛ چرا که نفس حضور سینمای ایران در يك موقعیت جهانی، بسیاری از نتایج خصمانه ای را که با سرمایه گذارهای کلان کسب شده بود، عملاً مردودی ساخت.

در عین حال، کنجکاوی افکار عمومی برانگیخته شده توسط رسانه های گروهی پر قدرت نیز فرصتی بود برای اینکه با بهره جستن از آن، علی رغم تمایل مسئولان و سیاستهای رسمی حکومتی دشمنان، در موقعیتی مناسب سینمای ایران به نمایش گذاشته شود و جمهوری اسلامی حاصل سماجت پیگیر خود را در چهره های شگفت زده مخاطبان مشاهده نماید.

با تلاش گسترده ای که سینمای نوین جمهوری اسلامی در طول سالهای پس از پروزی انقلاب اسلامی برای احراز هویتی فرهنگی و مستقل و برخوردار از تفکر انقلاب اسلامی آغاز نموده است (وانشاء الله این حرکت همچنان ادامه یابد) مقام و جایگاه حضور بین المللی سینمای ایران نیز روشن می شود. به عبارت دیگر آشکار بود که سینمای ایران در عرصه جهانی به عنوان يك سینمای تجاری، یا يك سینمای هنری جهان سومی نمی توانست عرض اندام نماید و در واقع در يك نسبت طولی با سینمای دیگر کشورها قابل ارزیابی نبود و می بایست جایگاه اختصاصی آن به عنوان يك سینمای فرهنگی، هنری و مستقل و برخوردار از تفکر انقلاب اسلامی مورد

در صورتی که به دنبال کسب اعتبار در موقعیتهای فرهنگی - هنری، امکان حضور سینمای ایران در صحنه‌های تجاری نمایش (اکران سینماها، شبکه‌های ویدئو و شبکه‌های تلویزیونی) نیز در نظر گرفته شود، انگیزه‌های اقتصادی طرفهای قرارداد سینمای ایران، بسیاری از موانع را خود مرتفع خواهد نمود.

در رسانه‌های گروهی نیز به هر صورت اگر اشاره‌ای به سینمای ایران بشود (چه مثبت و چه منفی) کنجکاوی افکار عمومی را در پی خواهد داشت و نهایتاً خود فیلمها بی واسطه، معرف فرهنگ، هنر و سینمای جمهوری اسلامی خواهند شد.

لازم به تذکر است که در کشورهای موسوم به جهان سوم به دلیل تفوق و سلطه سینمای غرب، خصوصاً سینمای آمریکا، مرسوم ترین

فعالیت‌های بین المللی سینمایی باشد. چون بر اساس تحقیقات انجام شده روشن شده بود که ضروری است حضور سینمای ایران را در موقعیتهای فرهنگی - هنری (جشنواره‌ها، سینما تک‌ها، دانشگاهها، هفته‌های فیلم، مراکز آموزش سینمایی) جهانی در نظر بگیریم. این موقعیتهای کشورهای اروپای غربی و آمریکایی که فعالترین کشورها در این زمینه هستند، همواره با چندین واسطه به نظام دولتی اتصال می‌یابند و تلاش گسترده‌ای در این کشورها صورت می‌گیرد که به انحاء مختلف اتصال دولت را با این مناسبتها پنهان نمایند و واسطه‌ها، سیاستهای حکومتی را اعمال نمایند. البته به دلیل پیچیدگی فعالیت سینمایی و گران بودن آن و وابستگی سینما به پشتیبانی رسانه‌های عمومی - عموماً حکومتی - در این کشورها،

LODGERS

عکس العمل نسبت به هر پدیده جدید سینمایی، تاسی و دنباله روی بی چون و چرا از غرب می‌باشد. به این ترتیب کسب توفیق در کشورهای غربی اقبال کشورهای جهان سوم را نیز در پی خواهد داشت.

کشورهای اروپای شرقی به واسطه اینکه عموماً دارای سینمای دولتی هستند، گذشته از آنکه وضعیتی کاملاً متفاوت با آمریکا و دیگر کشورهای غربی و جهان سوم دارند، در سطح

جشنواره‌ها از توفیق نسبی بالایی برخوردارند، لیکن وجود همین واسطه‌ها و فشار کنجکاوی افکار عمومی، نمایش دموکراسی را خصوصاً در فعالیت‌های فرهنگی و هنری برای آنها لازم می‌کند. از طرفی کیفیت و تأثیر غیر قابل انکار فیلمهای ایرانی - با توجه به تصویری که از کشور ما برای خویش ساخته‌اند - برای سینمای ایران فرصتهایی را فراهم می‌سازد که باید حداکثر استفاده را از آن کرد.

جهان دارای موقعیتهای فرهنگی و تجاری کم اعتبارتری هستند.

به این ترتیب با توجه به هویت فرهنگی - هنری سینمای ایران، حضور در رویدادهای فرهنگی کشورهای اروپای غربی اهمیت بیشتری می یابد.

اجرای برنامه حضور جهانی سینمای جمهوری اسلامی از سال ۱۳۶۴ آغاز شد. در طول سالهای ۶۴ و ۶۵ ضمن مطالعه و تحقیق به منظور آزمون و تجربه، هفت اقدام جهت شرکت در جشنواره های بین المللی صورت گرفت و تنها در دو مورد منجر به پاسخ مثبت شد و بیشترین حاصل مجموعه این اقدامات، کسب تجربه و آزمون مطالعات انجام شده و معرفی نمایندگان بنیاد سینمایی فارابی به عنوان معرفی کننده سینمای ایران بود. علاوه بر این در سال ۶۵ برای اولین بار در تاریخ سینمای ایران بنیاد فارابی با مشارکت صداوسیما با احداث غرفه جهت عرضه فیلمهای سینمایی و تلویزیونی در بازار بین المللی فیلم میفشد که معتبرترین بازار بین المللی سینمایی است. به عنوان فروشنده شرکت نمود.

در سال ۶۶ اولین محصولات مرحله جدید برنامه ریزیهای معاونت امور سینمایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (ارتقاء کیفی سینمای ایران) برای حضور در صحنه های بین المللی به خارج ارسال گردید.

در این سال با ۱۱ فیلم، ۲۳ مورد اقدام جهت شرکت در جشنواره های بین المللی صورت گرفت که منجر به ۸ مورد حضور فیلمهای ایرانی در جشنواره های جهانی شد.

فیلم جاده های سرد با نمایش در سه جشنواره،

سینمای ایران در وضعیت فعلی علی رغم اینکه هنوز با سینمای مطلوب جمهوری اسلامی فاصله دارد، لیکن شگفتی و حیرت مخاطبان جشنواره های بین المللی را که عموماً افراد آشنا به سینما تشکیل می دهند، برمی انگیزد

بیشترین حضور بین المللی را داشت و شرکت فیلم پدر بزرگ در جشنواره پیونگ یانگ (کره شمالی) منجر به کسب جایزه بهترین بازیگر مرد برای بازی آقای جمشید مشایخی در این فیلم شد.

در این سال نیز بنیاد فارابی در بازار بین المللی فیلم میفشد با احداث غرفه شرکت نمود ولی این بار به صورت مستقل و به عنوان نماینده سینمای نوین جمهوری اسلامی ایران.

در سال ۶۷ با توجه به تجربیات بدست آمده، ضمن معرفی بنیاد سینمایی فارابی به عنوان یک مؤسسه سینمایی مستقل و معتبر و قوی و نمایندگان آن به عنوان افرادی کار آزموده و مسلط، اقدام جهت شرکت در جشنواره های بین المللی گسترش یافت و با ۳۰ مورد اقدام در ۱۴ مورد با

FROSTY ROADS

CAPTAIN KHORSHID

که علی رغم میلشان ناگزیر از ابراز همین شگفتی و حیرت بودند، حکایت از این نکته می نمود که سینمای ایران به عنوان یک جریان سینمایی و نه جرقه‌هایی گاه به گاه، در آستانه مرحله جدیدی از حضور بین المللی است. ثانیاً زمینه برای ورود در مرحله جدیدی از فعالیتها برای معرفی سینمای ایران فراهم شده است. به همین منظور به دعوت گروهی از دست اندرکاران فعالیتهای بین المللی سینما و مدیران و مسئولان انتخاب فیلم برای جشنواره‌های بین المللی

موفقیت همراه بود که به این ترتیب نسبت اقدامات مثبت به مجموع اقدامات، در مقایسه با سال قبل افزایش یافت.

در این سال فیلمهای جاده‌های سرد و اجاره نشینها هر یک با دو مورد شرکت در جشنواره‌ها، بیشترین حضور را در سطح بین المللی داشتند.

در همین سال فیلم ناخدا خورشید با کسب جایزه پلنگ برنز در جشنواره بین المللی لوکارنو (سوئیس) عنوان سومین فیلم برتر جشنواره را به خود اختصاص داد.

در این سال با توجه به تجربیاتی که در طی شرکت فیلمهای ایرانی در چندین جشنواره بین المللی کسب شد و همچنین شناسایی بعضی از دست اندرکاران فعالیتهای بین المللی سینمایی که برخوردار منصفانه‌شان حکایت از استقلال ایشان می نمود، عملاً این نتیجه حاصل شد که اولاً سینمای ایران در وضعیت فعلی علی رغم اینکه هنوز با سینمای مطلوب جمهوری اسلامی فاصله دارد لیکن شگفتی و حیرت مخاطبان جشنواره‌های بین المللی را، که عموماً افراد آشنا به سینما هستند برمی انگیزد. عکس العمل صاحب نظران و منتقدان سینمایی در رسانه‌های گروهی غرب نیز



باتوجه به اینکه ایران در طول سالهای بعد از پیروزی انقلاب اسلامی از یک سو کانون توجه جهانی از نظر سیاسی و فرهنگی بود و از سوی دیگر آماج شدیدترین دشمنی ها، سانسورها و حملات سیاسی، فرهنگی و تبلیغاتی نیز قرار گرفته بود، حضور سینمای ایران در صحنه بین المللی همواره با موانع بی شمار مواجه می شد

و همچنین گسترش فعالیتهایی که لازمه وسعت بخشیدن به حضور بین المللی سینمای ایران بود، پاسخ داده شد. شروع فعالیت دستگاه زیر نویس در معاونت سینمایی که برای اولین بار در تاریخ سینمای ایران صورت می گرفت و گسترش فعالیت تبلیغاتی برای معرفی سینمای ایران، از جمله این فعالیتهای بود.

در این سال نیز در بازار جهانی فیلم میفد با احداث غرفه، حضور جدیدتر و فعالیتربنیاد سینمایی فارابی منجر به توجه مطبوعات سینمایی شد. بزرگترین دست آورد حضور سینمای ایران در بازار جهانی فیلم میفد در این سال تثبیت موقعیت سینمای ایران به عنوان یک جریان سینمایی با ارزش فرهنگی در اذهان دست اندرکاران فعالیتهای بین المللی سینمایی بود. مراجعات مکرر مدیران جشنواره ها، خبرنگاران و خریداران فیلم برای نمایشهای فرهنگی، گو اینکه از نظر کشورهای دیگر شرکت کننده در بازار، واجد ارزش نبود (چون بهره اقتصادی بلافاصله و چندانی را به دنبال نداشت) لیکن برای سینمای نوین ایران از اهمیت بسیار زیادی برخوردار بود و نتایجی را که از تجربیات قبلی شرکت در جشنواره ها در همین سال بدست آورده بودیم، تأیید و تقویت می نمود.

عکس العمل میهمانانی که برای حضور در هفتمین جشنواره بین المللی فیلم فجر به ایران آمده و در ایام مبارکه دهه فجر شاهد برگزاری جشنواره بودند و در همین فرصت کوتاه تا حد امکان فیلمهای برگزیده آن سال و سالهای گذشته را مشاهده نموده بودند، زمینه ساز حضور جدی و چشمگیر سینمای نوین ایران در سال ۶۸ شد.

در سال ۶۸ با ۹۱ اقدام جهت شرکت ۳۰ فیلم ایرانی در جشنواره های بین المللی فعالیت سینمایی کشور نسبت به سال گذشته افزایش داده شد و شرکت ۲۷ فیلم ایرانی در ۵۶ حضور بین المللی این افزایش حضور بین المللی سینمای ایران را نسبت به سال گذشته نشان می دهد، بیشترین استقبال جهانی از فیلمهای خانه دوست کجاست و دستفروش با حضور در ۱۱ جشنواره بین المللی صورت گرفته است و فیلمهای آب، باد، خاک، نارونی، جاده های سرد و طلسم مراتب بعد را از نظر استقبال جهانی کسب نموده اند.

موفقیتهای سینمای نوین جمهوری اسلامی در سال ۶۸ در جشنواره های بین المللی بسیار چشمگیر بود، فیلم خانه دوست

فیلم آنسوی آتش ساخته کیانوش عیاری در جشنواره بین المللی فیلمهای تلویزیونی فیپا(کن فرانسه) به عنوان بهترین فیلم، جایزه طلایی این جشنواره را به خود اختصاص داد و کسب عنوان بهترین فیلم ویرنده جایزه بهترین فیلمنامه از سوی «مجمع مؤلفان و مصنفان دراماتیک فرانسه» را که معتبرترین و قدیمی ترین مجمع فرهنگی - هنری فرانسه است و تاریخ تأسیس آن به ۱۷۱۷ بازمی گردد، به خود اختصاص داد.

فیلم آب، باد، خاک ساخته امیر نادری در جشنواره نانت فرانسه برنده جایزه نخست این جشنواره و همچنین برنده جایزه اصلی جشنواره سینه دی بلژیک شد.

فیلم ماهی ساخته کامبوزیا پرتوی در جشنواره برلین به عنوان بهترین فیلم کودکان جایزه مخصوص یونیسف را به خود اختصاص داد.

در مجموع در سال ۶۸ سینمای حرفه ای ایران با کسب ۸ جایزه اصلی و ۷ جایزه جنبی جایگاه ویژه ای را در سطح جهانی فتح نموده است و مجموع جوایزی که تنها در این سال کسب نموده تقریباً معادل مجموع جوایزی است که سینمای حرفه ای ایران از ابتدای حضور در صحنه های بین المللی (سال ۱۳۴۵) تا پایان سال ۶۷ کسب نموده است.

انعکاس حضور سینمای ایران در صحنه های بین المللی که در پی شرکت فیلمهای ایرانی در جشنواره های بین المللی به وجود آمد در رسانه های گروهی غرب بسیار وسیع بود. به ویژه پس از موفقیت های کسب شده در طول این سال که عموماً با شگفتی، تحسین و اقرار به موفقیت فرهنگی جمهوری اسلامی همراه بود. پذیرش

کجاست؟ ساخته عباس کیارستمی با شرکت در جشنواره بین المللی لوکارنو(سوئیس) عنوان سومین فیلم برتر را با دریافت جایزه پلنگ برنز کسب نمود و برای اولین بار در ۴۲ دوره برگزاری این جشنواره بین المللی، همه جوایز جنبی جشنواره را به خود اختصاص داد. اگر چه علی رغم واکنش مطبوعات سوئیس که این فیلم را شایسته عنوان اولین فیلم برتر جشنواره و جایزه پلنگ طلایی می دانستند، هیئت داوران عنوان سوم را برای این فیلم در نظر گرفت لیکن کسب همه جوایز جنبی خصوصاً جایزه ویژه منتقدان بین المللی که اعتباری بیش از جایزه اصلی جشنواره دارد، شایستگی این فیلم را تثبیت نمود. همچنین این فیلم، جایزه «سینمای هنر و تجربه» از جشنواره آرسی سی کن را از آن خود کرد.

فیلم نارونی، اولین ساخته سعید ابراهیمی فر پس از شرکت در بخش سینمای امروز و فردای جشنواره بین المللی مونترال(کانادا) و استقبال چشمگیر منتقدان در این جشنواره، از جانب چهار جشنواره معتبر جهانی برای شرکت در بخش مسابقه دعوت شد و در پی شرکت در بخش مسابقه جشنواره بین المللی مانهایم(آلمان غربی) به اتفاق یک فیلم انگلیسی برنده جایزه اول شد.

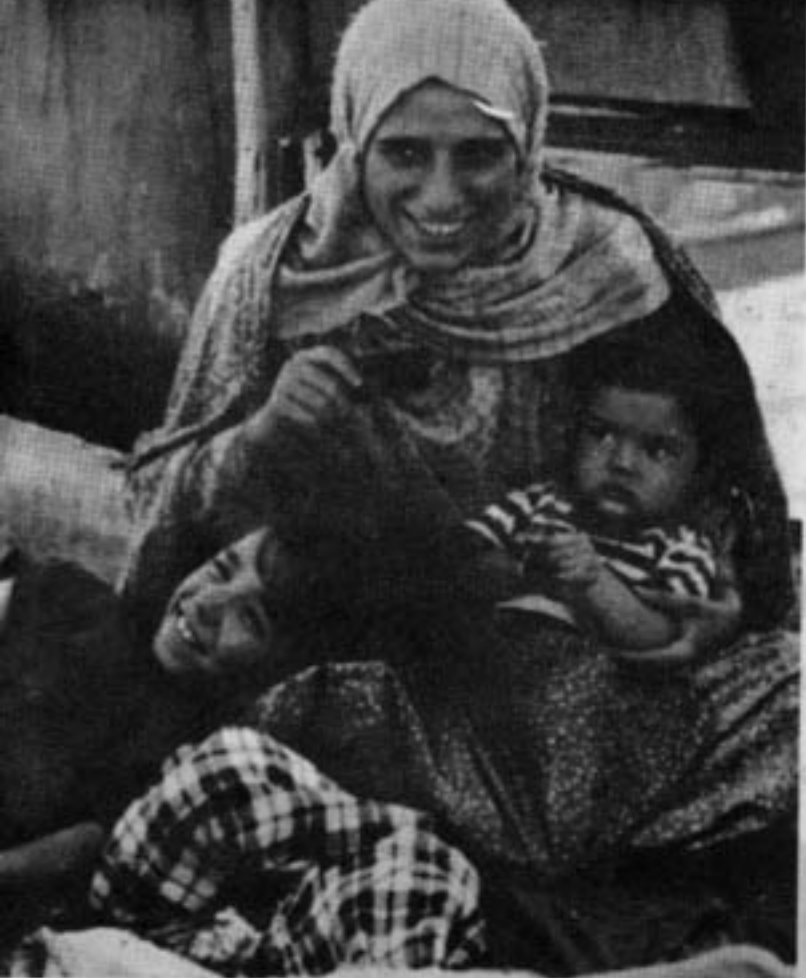
فیلم بایسیکل ران ساخته محسن مخملباف در پی شرکت در دومین دوره جشنواره بین المللی ریمینی سینما(ایتالیا) که یکی از جشنواره های معتبر ایتالیا است و در رقابت با جشنواره ونیز برگزار می گردد، برنده جایزه طلایی بهترین فیلم شد و رقبای آمریکایی و اروپایی خود را پشت سر گذاشت.

Where is the Friend's Home?

در رسانه‌های گروهی نیز به هر صورت اگر اشاره‌ای به سینمای ایران بشود (چه مثبت و چه منفی)، کنجکاوی افکار عمومی را در پی خواهد داشت و نهایتاً خود فیلمها بی واسطه، معرف فرهنگ، هنر و سینمای جمهوری اسلامی خواهند بود



پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی



بازار

اینکه دنیا با یک جریان قوی و مداوم از سوی سینمای ایران روبروست و نه جرقه‌هایی گاه به گاه و با توجه به این نکته که به این ترتیب جایگاه ویژه‌ای برای سینمای ایران می‌باید قائل شد، سینمای ایران از حوزه سینمای هنری جهان سوم ممتاز می‌گردد.

در این مدت جشنواره فیلمهای ایرانی در سینما اتویپای پاریس برگزار گردید و با استقبال چشمگیر خبرنگاران، توزیع کنندگان فیلم فرانسوی و ایرانیان مقیم فرانسه روبرو شد. در این جشنواره ۱۰ فیلم از سینمای نوین جمهوری اسلامی در طی سه هفته به نمایش درآمد. پس از آن جشنواره فیلمهای ایرانی با ۹ فیلم از سینمای نوین جمهوری اسلامی در حداقل سه شهر شوروی (مسکو، پسکوف و دوشنبه) با استقبال شهروندان شوروی خصوصاً مسلمانان روبرو شد.

شبهه همین جشنواره‌ها با ۷ فیلم سینمایی در شهرهای بزرگ کانادا به صورت دوره‌ای در همین سال نمایش داده شد.

غرفه ایران در بازار جهانی فیلم میفد در این سال یکی از پررونق‌ترین غرفه‌های بازار بود. اگر سال ۱۹۸۹ در خاطر بسیاری از شرکت کنندگان در این بازار سال کساد و رکود بود لیکن برای سینمای ایران موفقترین نتیجه را داشت.

در طی سال ۶۸ و خصوصاً در ایام شرکت در بازار جهانی فیلم میفد، اولین موفقیت‌های حضور در صحنه‌های تجاری سینما برای سینمای نوین

ایران بدست آمد. گرچه هنوز درآمد حاصله از فروش فیلمهای ایرانی چشمگیر نیست و نخواهد توانست به عنوان یک منبع جدی مالی برای اقتصاد بحرانی سینمای نوین ایران نظرهارا به خود معطوف نماید، لیکن این موفقیتها حضور جدی تر و مداوم تر سینمای نوین جمهوری اسلامی در صحنه‌های جهانی را تضمین می‌کند و از این نظر برای دست اندرکاران فعالیتهای بین المللی سینمای ایران از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است.

از جمله فعالیتهای تحقیقاتی که در زمینه حضور بین المللی سینمای ایران در بنیاد سینمایی فارابی در حال انجام است مطالعه و تحقیق وسیعی است درباره سینمای ۲۵ کشور دارای سینمای فعال - از سال ۱۹۵۵ تا ۱۹۸۹ - در کلیه زمینه‌ها، با توجه به فعل و انفعالات فرهنگی و سیاسی در این کشورها و همچنین روند تحولات تعدادی از معتبرترین جشنواره‌های بین المللی در طول این سالها به منظور شناخت شیوه‌های اثرگذاری برجسته‌های فرهنگی، هنری و سیاسی تولیدات فیلمهای سینمایی در



کشورهای گوناگون، همچنین نمایش فیلمهای داخلی و خارجی در این ۲۵ کشور که انشاءالله چشم انداز روشنی از تحولات هنری، فرهنگی، سیاسی و تکنیکی در محصولات سینمایی جهانی و همچنین جشنواره‌های بین المللی را بدست خواهد داد.

در خاتمه یادآور می شود که تنگناهای موجود بر سر راه گسترش فعالیت‌های بین المللی سینمای نوین جمهوری اسلامی از قبیل مشکلات ارزی، عدم پشتیبانی رسانه‌های داخلی و عدم توجه جدی مسئولان سیاسی، اجرایی و فرهنگی نظام



پرویز شهباز



پرویز شهباز

جمهوری اسلامی به اهمیت و ارزش سیاسی و فرهنگی این حرکت می تواند همه تلاشهای صورت گرفته را بی اثر نماید، بدیهی است در صورت توجه شایسته، بسیاری از مقاصد پیامی و فرهنگی نظام جمهوری اسلامی به این وسیله قابل وصول خواهد بود.



د-ن-ا-ی